

[Miljøministeren]

retsmæssig art og i forholdet mellem borgere og kommune, har vi altså nu sat midler af til den oprensning, som skulle kunne hjælpe i fremtiden. Men jeg har jo ikke midler til at levere penge i en sag, som også er et domstolsanliggende.

Glønborg (KRF):

Det er naturligvis dejligt, at der nu via statsmidler bliver foretaget den oprensning, som skulle have været foretaget for mange år siden. Men egentlig støder dette her min retfærdighedssans, for den skyldige kommune og det efterladende amt får altså nu statsmidler til at løse en opgave, fordi de har trukket den ud i årevis, og den person, som egentlig skulle have haft noget hjælp, får at vide, at sagen er forældet.

Giver det ikke miljøministeren anledning til en overvejelse af, dels om vi har brug for nogle bestemmelser, som kan sikre personer, som bliver ramt, en forlængelse af ankefristen og retten til at søge erstatning, dels om det er det ideelle, at man med statsmidler belønner dem, som faktisk har forsømt deres opgave? Burde vi ikke have retsmidler fra statens side til at pålægge dem at gøre det, som de nu får penge til at gøre?

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Vi har jo reglen om, at forurenere betaler; dér kan det så være et stort diskussionsspørgsmål, hvem der er forurenere.

Der er flere elementer her: Der er mejeriet, og der er de syv huse, som kommunen skulle have stået for, og hvor man altså så finder en anden løsning. Jeg går ud fra, at hr. Glønborg er enig i, at den endelige løsning med hensyn til det at finde andre løsninger var vi jo enige om for 14 dage siden. Det, der er problemet her, er den meget store tidsfaktor og de forkerte oplysninger, og det er dér, forskellige instanser er i gang med at undersøge og indsamle erfaringer.

Jeg er naturligvis enig med hr. Glønborg i, at det ikke kan være rigtigt, at statsmidler skal erstatte private personers manglende indsats, men det vigtigste her er jo, at vi i stedet for at køre en lang sag, der kunne vare i årevis, hvorved der ikke ville komme nogen oprensning, har været så venlige fra statsside at sørge for at komme i gang.

Så er det klart, at hr. Glønborg kan rejse spørgsmålet, om vi ikke kan søge regres; der ligger mange vanskelige ting dér, som selvføl-

gelig er værd at overveje. Men jeg sagde jo også til hr. Glønborg, at jeg nu vil undersøge, om det er et enkeltstående tilfælde.

Jeg synes ikke, at vi umiddelbart skal springe ud i at lave meget store lovændringer, hvis vi ser en enkelt uheldig sag. Hvis det derimod er noget, som er ganske almindeligt, at kommunerne ved de lange tidsforløb påfører andre mennesker skade eller på andre måder lader andre blive nødlidende, så er det jo, jeg siger, at det vil blive vurderet, og på den baggrund vil jeg så vurdere et initiativ.

Glønborg (KRF):

Jeg vil afslutningsvis takke miljøministeren for det initiativ, der nu bliver taget. Jeg er helt klar over, at fejlen i denne sag jo ikke ligger i Miljøministeriet, men først og fremmest hos kommunen.

Det kunne måske være interessant at se lidt nærmere på, hvis interesser det er, kommunalbestyrelsen først og fremmest har varetaget, og samspil og interessesammenfald mellem de pågældende ejendomme og mejeriet og den pågældende kommunalbestyrelse. Vi skal jo passe lidt på i et retssamfund, at det ikke er sådan, at fordi der er nogle, der har et godt forhold til kommunalbestyrelsen, så kan der blive set igennem fingre med det; men det kommer så til at gå ud over en totalt uskyldig person.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det kan jeg kun erklære mig enig i.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Kofod-Svendsen: spm. nr. S 371

Inger Stilling Pedersen: spm. nr. S 381

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 386 og 387

Kirsten Jacobsen: spm. nr. S 390

Jimmy Stahr: spm. nr. S 391

Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 392

Køpke Christensen: spm. nr. S 395

Tom Behnke: spm. nr. S 396